

Виховний захід: Уроки економії і бережливості

Ціннісне ставлення до праці.

Мета: розвивати вміння економити та берегти, любити рідну природу. Краще пізнати рідну місцевість.

Вчитель: У пресі дедалі частіше з'являються публікації про те, що вирубуються ліси, міліють ріки, замулюються озера, зубожіє Світовий океан, пустелі поглинають родючі землі.

За підрахунками вчених за 3,5 століття з Планети безповоротно зникли сорок шість видів ссавців і дев'яносто чотири — птахів.

Викиди в атмосферу становлять на рік понад 200 млн тонн окису вуглецю, близько 46 млн тонн двоокису сірки та 53 млн тонн окису азоту. Це дуже небезпечні отруйні речовини.

Сьогодні ми з вами будемо спілкуватись на тему: «Уроки економії та бережливості».

Згадаймо, які пам'ятки природи є у нашій місцевості? Що ми можемо зробити, щоб зберегти рослинний і тваринний світ.

Учень 1. Товтра «Самовита», НПП «Подільські товтри».

- Товтра Самовита.

На столі виготовлена з гіпсу товтра, вчитель звертає увагу учнів на неї.

Учень зачитує повідомлення про товтру Самовиту як пам'ятку природи загальнодержавного значення.

Розповідь супроводжується демонстрацією фотографій /слайдів/ природи рідного села, товтри.

На екран проектується титульна сторінка «Червоної книги України».

Диктор:

Знов над плесом.

Наче лось на кризі.

Застигну - хоч і криком закричи.

Вже сон-трава давно в «Червоній книзі»,

В «Червоній книзі» родичі-сичі.

Рослини товтри Самовитої занесені до Червоної книги....(Учениця зачитує).

Учитель: Перед вами титульна сторінка Червоної книги України. Перегляд кадрів із Ч. кн..(рослини Хмельниччини).

Учениця.

В Червону книгу ми занесли

Світ неповторний та чудесний,

Що поступово вимирає,

Давно рятунку в нас благає.

Невже в майбутньому на світі

Не будуть зеленіти віти —

Верби, берізки, горобини

І диво-дівчини калини.
Невже ми більше не побачим,
Як біля річки верби плачуть.
Як розцвітають на майданах
Високі красені- каштани.
Ми всі господарі природи,
Тож збережемо її вроду!

Учень 2. НПП «Подільські товтри».

(Учень зачитує повідомлення про ліс. Згадує рослин та тварин, що занесені до Червоної книги України; перегляд фотографій, що зробили самі учні).

Поетична сторінка.

І читець:

Рятуємо чисте повітря.

Рятуємо воду

В морях, в океанах.

В малих і великих річках

І ті, що зникають, у полях, у лісах, у лугах.

II читець:

Рятуємо злаки. А потім рятуємо квіти Рятуємо світанки від кіптяви, гару й димів. Рятуємо тишу, щоб в тиші мовчати й радіти

Рятуємо вулицю від голосних двигунів.

III читець

Рятуємо землю. А потім рятуємо небо.

Рятуємо мрії. Кохання солодкий мотив.

Рятуємо ніжність... Від кого рятуємо? Від себе.

Поки ще не пізно і можна хоч щось зберегти

I читець: Все на землі, все треба берегти:

I птаха, й звіра, і оту тварину.

Не чванься тим, що цар природи ти.

Бо, врешті, ти - лише її частинка.

II читець:

Так, частка - невелика і залежна. Цю істину сприймай беззастережно. Якщо береш, то треба віддавати. Коли й надалі хочеш царювати.

Учитель. Отож, вмирає, гине природа України, а разом із нею гине українська душа. Не даремно були написані слова:

Якби краса душі людини,

Могла природи досягти,

Тоді б ніколи ми не знали —

Ні сліз,ні горя,ні біди.

(Під час читання цитати звертаю увагу учнів на кольорові фотознімки із зображенням фотографій рослин із Ч.кн., що розміщені в компютері).

Погляньте на ці фото, вдивіться в досконалість цих квітів і постарайтеся зрозуміти, що якби наші з вами душі були такими ж прекрасними і бездоганними, то не було б, можливо, отого «Списку жертв

природи», ні сліз, ні горя, ні біди.

А тому цю красу потрібно рятувати.

Вчитель. Пам'ятайте! Людина, яка любить тварини і рослини, завжди добріша, людяніша, милосердніша. Людина починається з любові, а любов з дитинства.

І запам'ятайте одне: як би там не сталося,

Жити — це не просто жити,

Щоб життя, як поле перейти,

Треба, щоб із рук родило жито —

Палаци виростали й сади.

Адже недаремно кажуть, що людина не марно прожила свій вік, якщо вона збудувала дім, виростила дітей, посадила дерево.

Давайте згадаємо хоч і прості правила поведінки в природі, але дуже корисні, необхідні.

Саме їх ми часто забуваємо.

Можна:

1-й учень. Саджати квіти, дерева.

2-й учень. Охороняти рідкісні рослини.

3-й учень. Обгороджувати мурашники.

4-й учень. Прибирати місце відпочинку.

5-й учень. Милуватися красою природи.

6-й учень. Підгодовувати птахів.

7-й учень. Розумно збирати лікарські рослини.

8-й учень. Спостерігати за тваринами.

Не можна:

1-й учень. Ламати гілки деревам.

2-й учень. Обдирати кору дерев.

3-й учень. Рвати багато квітів.

4-й учень. Руйнувати гнізда.

5-й учень. Смітити в лісі.

6-й учень. Ловити метеликів.

7-й учень. Вбивати живе.

8-й учень. Руйнувати павутиння.

Мені дуже хочеться вірити, що після сьогоднішнього заняття душі ваші стануть добрішими, серця теплішими і ви назавжди запам'ятаєте, що

Земля — не рабиня наша, а мати,

Сонце — не вітчим наш, а рідний батько,

Ліси — наші брати, ріки — сестри,

Дощі, вітри, сніги мусять бути добрими гостями,

А ми на своїй планеті —

не тимчасові мешканці, а мудрі господарі.

Воскресайте, камінні душі.

Розчиняйте серця і чоло,

Щоб не сказали про вас грядущі:

— їх на землі не було.